

Протокол

№

гр. София, 16.01.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 16.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **7053** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК вр. с чл. 144 АПН, на именното повикване в 10.39 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Ц. И. Ц. – редовно призован, представлява се от адв. М., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ началникът на сектор ОП В 06 РУ Полиция в СДВР – редовно призован, представлява се от юрк. П., с пълномощно от днес.

СТРАНИТЕ (поотделно) – Да се даде ход на делото.

С оглед редовното призоваване на страните съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА административната преписка по издаването на обжалвания административен акт.

АДВ. М. – Запознат съм с писмените доказателства, да се приемат. Нямам други доказателствени искания.

ЮРК. П. – Нямам други доказателствени искания.

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателство по спора представените допълнително с писмена молба 16.11.2012 г. доказателства от процесуалния представител на ответника.

Спорът е изяснен от фактическа страна, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. М. – Поддържам жалбата. Бих искал да допълня следното: в атакуваната

заповед съвсем накратко са описани обстоятелствата около извършването на проверката. Тъй като тази негласно направена проверка показва, че един служител върши някакви действия, а вторият служител върши други действия, като не се посочва кой от двамата поименно какви действия върши и по какъв начин, нарушава някакви текстове – закони, правни и т.н. На края, в заповедта е записано, цитирам: „С дадените писмени обяснения главен полицай Ц. и старши полицай С. са нарушили чл. 126, ал. 4 от ИППД. В този смисъл явно е, че те не са извършили някакво нарушение при носене на служебните си задължения, а са извършили, видно от заповедта, нарушения с дадените си писмени обяснения, които нямат абсолютно никаква било то правна, било то житейска логика. Правното основание за налагане на заповедта е изцяло погрешно. За установеното нарушение, което разбирам от заповедта, се налага винаги наказание с писмено предупреждение, а не порицание. Освен това липсват изобщо съответствия между установеното нарушение и съответстващото му наказание. Ето защо считам, че атакуваната заповед е изобщо неконкретизирана и безсмислена, поради което Ви моля да я отмените изцяло.

ЮРК. П. – Оспорвам жалбата, издадена от компетентен орган, в границите на неговите правомощия. От материалите по делото е установено от ответната страна не се спори, че Ц. е бил на смяна на въпросната дата на съставения акт от патрул 182. Негласната проверка е констатирила, че служителите, назначени в автопатрула, проверяват МПС и им отразяват проверката в нарядния дневник, което е задължително и е изписано във всички цитирани и приложени доказателства. Освен това имат и задължение да обявят проверката и в радио ефира, което и не правят. В случая имаме няколко извършени нарушения от автопатрула по време на носене на службата, които са нарушения в ИППД, и указанията, които са приложени към нея относно фактическите действия при проверка на МПС. Имайки предвид горното, моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и да потвърдите визириания акт.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.46 ч.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: